

ÚVODNÍ SLOVO

Zvláště v této vypjaté době pozorujeme zhušťování rozporů i problémů, které zde v skrytu předcházejících let číhaly, aby najednou vystoupily na scénu našeho bytí.

Přitom celá naše společnost se chová jako přecitlivělý organismus, jako složitý a mnohdy nevypočitatelný systém, poháněný neviditelnou dějinnou silou. Tlha minulosti je však natolik velká, že se veskrze snažíme odhazovat, na pouť k lepšímu, vše, co nás s ní svazuje. Zbavovat se věcí nedobrých je jistě správné a žádoucí, ale vyvstává nebezpečí, že zatratíme i ty životaschopné a nanejvýš potřebné. Jednou z takových klíčových otázek dneška je zachovat obranyschopnost našeho státu na rozumné dostatečnosti.

Nemálo odpovědí, které se týkají této i dalších otázek, poskytla vojenskovevědecká konference OBRANA ČSFR. Konala se ve Vojenské akademii v Brně 29. až 30. ledna 1992 za účasti hlavních vojenských představitelů, pozvaných novinářů, zástupců sdělovacích prostředků a poslanců obou národních rad.

Dobrá pracovní atmosféra, myšlenkově bohatá a dynamická výměna názorů se prolínala celým jednáním. K dokonalému průběhu celé akce chyběla účast přizvaných poslanců nejvyššího zákonodárného sboru - Federálního shromáždění ČSFR. Určitě by se přesvědčili, tak jako ostatní, o tom, že vojákům nejde o vytváření dojmu, či "humbuku o potápějící se lodi", nebo jiných katastrofických scénářů. Pochopili by, že za jasnou, otevřenou a střízlivou argumentací řečníků i diskutujících se neskrývá obava o vlastní existenci, nýbrž skutečná starost o příští charakter obranyschopnosti ČSFR, v kontextu jevů, procesů, které nás obklopují a budou pravděpodobně ovlivňovat i v letech následujících.

Redakce považovala za účelné vybrat pouze některá vystoupení z konference a zahrnout je do Vojenských rozhledů formou zpracovaných příspěvků bez narušení jejich obsahu. Rubriku uzavírá článek NMO genpor. Ing. Imricha Andrejčáka, kterého jsme požádali o celkové shrnutí.

Redakce